

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 41 (24 december 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

Nadat premier Rutte vorige week maandag middels een indringende toespraak strengere maatregelen en een nieuwe lockdown afkondigde, besloten de Nederlandse bisschoppen om de nachtmissen in alle katholieke kerken af te gelasten. Ook de eerder geplande drive-in-nachtmis met de bisschop het Pinkpopterrein in Landgraaf heeft eraan moeten geloven. Hoewel dit op zichzelf Coronaproof kon plaatsvinden (de deelnemers zouden in hun auto's blijven zitten), besloot de bisschop uiteindelijk toch de viering niet te laten doorgaan, al was het maar om geen concentratie mensen met bijbehorende reisbewegingen op één locatie te creëren. "Het is heel spijtig dat we dit besluit hebben moeten nemen," zo zegt bisschop Smeets. "Het was hartverwarmend om te zien dat zoveel mensen spontaan reageerden. Dat geeft aan dat er grote behoefte is om samen Kerstmis te vieren. Ik keek ernaar uit om op deze wijze toch veel mensen nabij te kunnen zijn, maar onder de deze week veranderde omstandigheden is het niet verstandig om dit te doen. Het is jammer dat we zoveel mensen moeten teleurstellen en ik hoop dat iedereen er begrip voor kan opbrengen." Ondanks het niet doorgaan van deze en andere nachtmissen, roept de bisschop op toch stil te staan bij het authentieke kerstverhaal over de geboorte van Gods Zoon in de wereld. "Juist nu is het goed dat we ons blijven realiseren dat God ons niet alleen laat, maar onder ons aanwezig wil zijn," aldus bisschop Smeets. De bisschop draagt op Kerstavond wel in besloten kring de nachtmis op in de Martinusbasiliek in Venlo, die om 23.00 uur door L1 op TV wordt uitgezonden. Zie ook: vierkerstmis.nl

Kerst-ster

Met de lockdown en het zachte weer zullen veel mensen dit jaar iets minder in de kerststemming zijn dan normaal, maar gelukkig was er een bijzonder fenomeen om het gevoel helemaal terug te brengen: op 21 december was er een echte 'kerstster' aan de hemel te zien. Doordat Jupiter en Saturnus met de zogenoemde zonnewende (op 21 december) uitzonderlijk dicht bij elkaar kwamen, leken ze samen één grote, heldere ster te vormen. Veel wetenschappers denken dat dit ook het fenomeen was waar de drie wijzen uit het oosten naartoe liepen. De 'Ster van Bethlehem' bestond dus eigenlijk uit twee planeten. Het hoogtepunt van de conjunctie was op 21 december. Dat moment was in Nederland helaas niet te zien, niet alleen vanwege de bewolking, maar ook omdat Jupiter en Saturnus toen onder de horizon zaten. De laatste keer dat Jupiter en Saturnus zo dicht bij elkaar aan de sterrenhemel te zien waren, was bijna 800 jaar geleden, op 5 maart 1226. De eerstvolgende mogelijkheid om de planeten zo te zien, is op 15 maart 2080. Wie dat mist, moet wachten tot augustus 2417. Dit jaar was het toch wel bijzonder omdat het fenomeen zich ook nog eens vlak vóór kerstmis voordeed. Als dat nog geen reden is om op weg naar Bethlehem te gaan ...

Zalig Kerstfeest!

Het feit dat we ons drukker maken over de gedeeltelijke kerkelijke lockdown met Kerstmis (alleen op kerstavond geen publiek toegankelijke vieringen) dan over de algehele kerkelijke lockdown met Pasen (toen onze kerken zelfs de hele Paastijd 'op slot' waren), zegt iets over

de totaal andere beleving van beide feesten. Terwijl Pasen uitnodigt naar buiten te treden (desnoods om paaseieren te gaan zoeken), is Kerstmis eerder een feest om het binnen te zoeken en te vieren, gezellig met zijn allen bij elkaar, genietend van de warmte, niet alleen van een knapperend haardvuur, maar vooral ook van het samenzijn.

Dat heeft natuurlijk veel te maken met het verschillende jaargetijde waarin beide feesten gevierd worden. Maar volgens mij ook met wat we dan eigenlijk vieren: we staan nu eenmaal liever stil bij iemands geboorte dan bij zijn dood. Dat zien we dan ook gebeuren. Als er iemand geboren wordt, mag dat van de daken verkondigd worden en wordt het blijde nieuws graag aan de grote klok gehangen, maar als iemand gestorven is, wordt hij/zij liever met de stille trom uitgeleide gedaan. Alsof we er ons voor schamen dat lijden en kruis ons deel zijn, dat we met de dood geconfronteerd worden. Je kunt wel je ogen ervoor sluiten, maar daarmee is het nog niet weg. Zo is het ook met het coronavirus. We moeten ermee 'dealen'. Of we het nu willen of niet, of we het nu leuk vinden of niet.

In het voorjaar vond iedereen de lockdown nog wel een beetje spannend; maar na de zomervakantie, vooral toen in het najaar de tweede Coronagolf over ons heen kwam, was er van het aanvankelijke draagvlak voor de Coronamaatregelen weinig meer over. Met alle gevolgen van dien: nog meer besmettingen en sterfgevallen dan tijdens de eerste golf! Het is gemakkelijk praten en doen alsof er niets aan de hand is als je Corona alleen maar van de TV of internet kent. De mensen die het (onder de leden) gehad hebben, weten waarover ze het hebben. Die beseffen eens te meer wat het leven waard is, niet alleen voor henzelf maar ook voor de medewerkers in zorg en verpleging die alles in het werk stellen om de hun toevertrouwde patiënten 'aan de dood te ontrukken'.

Zo iemand was en is Jezus: iemand die niet terugschrok voor het lijden en kruis dat ons aan de dood ontrukte, niet alleen aan de tijdelijke dood maar zelfs aan de eeuwige. Wat Hij voor ons mensen en omwille van ons heil deed gedenken wij met Pasen; zijn komst in deze wereld, dat Hij om dat mogelijk te maken uit de hemel neerdaalde, het vlees aannam door de heilige Geest uit de Maagd Maria en mens werd zoals wij, dat vieren wij met Kerstmis. Menswording, menszijn impliceert ook lijden en kruis. We zouden er natuurlijk het liefst voor weglopen. Maar Jezus deed dat niet; integendeel. Hij heeft het (in en door zijn menswording) uit vrije wil en met de volle instemming van zijn hart op zich genomen, om (ook) ons door zijn lijden en kruis te brengen tot de heerlijkheid van zijn verrijzenis en een eeuwig leven. Geen Pasen zonder Kerstmis – geen Kerstmis zonder Pasen: "t Kwam op de aarde en 't had er geen huis - 't Kwam op de aarde en 't droeg al zijn Kruis". In die zin wens wij en de Uwen een zalig kerstfeest toe, het licht en de warmte van elkaars, maar ook en vooral Gods nabijheid. "Hij zal niet toestaan dat wij boven onze krachten beproefd worden". Ook van deze Coronacrisis is het einde bij Hem al bekend, zodat er geen reden is om het geduld, laat staan de hoop te verliezen (vgl. 1 Kor.10,13).

Een bijzonder 'kerst-paar' stelt zich voor

Mag ik er even tussenkomen? Ik hoor dat jullie erover nadenken hoe je nu eigenlijk met al die beperkende Coronamaatregelen kerstmis kunt vieren, zowel thuis waar je maar met een klein groepje mag samen zijn, als in de kerk waar je nog maar met zijn dertigen samen mag komen. Dat gaat toch alleen maar om de buitenkant? Kerstmis kun je altijd vieren, onder alle omstandigheden, ook al zijn die nog zo bar en boos. De vraag is echter wat we met kerstmis eigenlijk vieren. Waarom we kerstmis vieren.

Mijn man en ik, wij denken bij kerstmis altijd aan iets heel bijzonders, aan iets wat ons is overkomen. Of is er in jouw leven nooit iets voorgoed kapot gegaan ...? Neem me niet kwalijk

dat ik me niet heb voorgesteld. U kent ons goed, mijn man en mij. Daarom is het misschien leuker dat u er gaandeweg achter komt wie wij zijn. Trouwens, als ik onze naam noem, ga je misschien zeggen dat wij nooit bestaan hebben.

Nooit bestaan!? Maar ons verhaal is hoogstwaarschijnlijk ook jouw verhaal. Tenzij er in jouw leven inderdaad nooit iets voorgoed kapot is gegaan? Of erger, heb jijzelf nooit iets moois kapot gemaakt? Een dierbaar ding, een vriendschap, de relatie met je partner, met je ouders, met één van je kinderen ...? Je kent dat wel: je weet niet hoeveel moois en kostbaars je gegeven is tot het moment dat je vindt dat je ook wel eens aan jezelf toe mag komen; of dat je wel weer eens wat anders wilt. Je voelt in je hart: het is eigenlijk niet goed. Maar is het ook niet spannend eens te proeven van iets anders? Ik heb het niet alleen over vreemdgaan en seks. Welnee, het kan je op alle terreinen van het leven overkomen: toch eens zien hoe dat andere voelt ... Er is een soort gluiperig gevoel dat je zegt dat je best eens over de schreef mag gaan; dat je niet altijd de braafste van de klas hoeft te wezen. Achteraf weet je: het was fout. Stom. En heb jij dan niet de ervaring dat er sindsdien een barst loopt door je ziel? Een pijn die blijft schroeien en schrijnen? Het wordt nooit meer zoals het voordien was. Verloren paradijs. Spijt. Je hebt je onschuld vermoord. En dat alleen maar, omdat je ook wel eens wat anders wou waarvan je wist dat het eigenlijk niet goed was.

Weet je, wij hebben het mee moeten maken dat onze oudste zoon zijn jongere broer heeft vermoord. Onze jongste, de liefste van allemaal: alle verwachtingen die wij van hem hadden. Weg. Kapot. Dood. Maar niet alleen in hem is de onschuld vermoord; ook in onze oudste zoon. Die heeft sindsdien nooit meer rust gevonden. Dat was onze situatie. Hoe wij daarmee hebben leren leven? Er werd ons beloofd dat er ooit iemand zou komen die zou laten zien dat zulke erge dingen, hoe verschrikkelijk ze ook zijn, niet het laatste woord hebben over ons. Hij zou aantonen dat er een God bestaat die zelfs uit kwaad goed kan laten voortkomen. Dat er vergeving bestaat die onze fouten, barsten en deuken met de mantel der liefde bedekt. Die onze pijn kent, en ons bewijst dat leven en liefde sterker is dan de dood.

Hoe lang hebben wij daar niet naar uitgekeken, naar die figuur!? En hoe hebben wij Hem verwelkomd toen zijn licht doorbrak in onze duisternis. O, als ik eraan terugdenk, aan dat moment dat wij ingesloten in het duistere dodenrijk van schuld en pijn Hem vóór ons zagen verschijnen ... Dat moment dat Hij eindelijk, eindelijk onze tranen droogde, bij de hand nam en naar buiten, naar het licht leidde ... Dát is voor óns kerstmis! Dat dát wonder mogelijk is. Hoe kun je in Gods naam moe worden van de voorbereidingen daarop!? U had het begrepen: wij, mijn man en ik, zijn Adam en Eva. Daags vóór Kerstmis, op 24 december, worden wij herdacht als heiligen. Ik kan u verzekeren, wij waren geen heiligen. Men heeft ons alleen heilig verklaard, juist vanwege het feit dat wij niet moe werden naar Kerstmis uit te zien (naar www.heiligen3-s.nl).

Online-kerstvieringen vanuit ons cluster

Vanavond om 22.00 uur en morgen op (eerste) Kerstdag om 9.30 uur wordt de **nachtmis resp. de dagmis** live gestreamd. Op deze manier kunnen we toch nog wat mee krijgen van wat we dezer dagen in onze kerken, al dan niet met publiek, vieren. TV- en computermissen zijn natuurlijk niet ideaal, maar altijd meer dan niets. De beide kerst-uitzendingen worden aangeboden door Priorij Thabor in samenwerking met EJ Audioverhuur. De gegevens om deze te streamen zijn als volgt:

-ga naar www.ejaudioverhuur.nl

-klik op de hoofdpagina rechtsboven op de button: video stream

-Klik op de volgende pagina uw gewenste videostream aan: video *stream A*

-Type de 6 cijfers van het wachtwoord/pincode in: 201225 en klik op “enter”

U bent dan verbonden met de videostream. Let op : ongeveer 15 minuten voor aanvang zal de stream pas actief zijn. Na de streaming zullen de HH. Missen nog gedurende een maand te zien zijn met deze gegevens op de site van EJ Audioverhuur (stream-archief, stream-archief 5). Ook zullen de uitzending worden geplaatst op het youtube-kanaal van Priorij Thabor (www.priorijthabor.nl).

De **kinderkerstviering** van de Kinjerkirk vanuit de St. Matthiaskerk in Posterholt wordt weliswaar niet gestreamd, maar is van te voren opgenomen en is vanaf vandaag 16.00 uur te zien op: <https://youtu.be/nVL9tTBMebU>.

Gebed in coronatijd (Nederlandse bisschoppen)

God, toevlucht in onze nood, kracht in onze vertwijfeling en angst, vertroosting in ziekte en lijden. Wees ons, uw volk, nabij en genadig nu wij allen de gevolgen ondervinden van het uitgekomen corona-virus.

Wees een Beschermmer voor hen die dit virus hebben opgelopen, Wij bidden voor hen om hoop en genezing. Wij bidden voor hen die aan de gevolgen van dit virus zijn overleden, dat zij bij U geborgen mogen zijn. Wij bidden voor allen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg en het openbaar bestuur, dat zij uw nabijheid en zegen mogen ervaren in hun werk ten dienste van heel de samenleving.

Doe ons beseffen hoe groot uw liefde is voor ieder van ons en dat Gij met ons zijt nu wij de kwetsbaarheid van ons bestaan ervaren. Versterk ons geloof en onze hoop zodat wij ons altijd zonder aarzelen overgeven aan uw vaderlijke voorzienigheid. Door Christus onze Heer. Amen.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 013 4704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 58 RABO 0138 1020 82 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 of NL 63 INGB 0001 170 840 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 01546 00512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl